

a zaujmout pro výuku (Wildová 2009). Jak již bylo zmíněno výše, osobní motivace žáků je pro sebevzdělávání klíčová. Obecně pak lze říci, že aby učitel dokázal své žáky pro výuku nadchnout, musí se vyvarovat pouhé frontální výuky, ale měl by se snažit zapojit rovněž moderní výukové styly zaměřené na individualitu a potřeby dětí a aktivní interakci mezi učitelem a žáky ve výuce čtení.³⁵

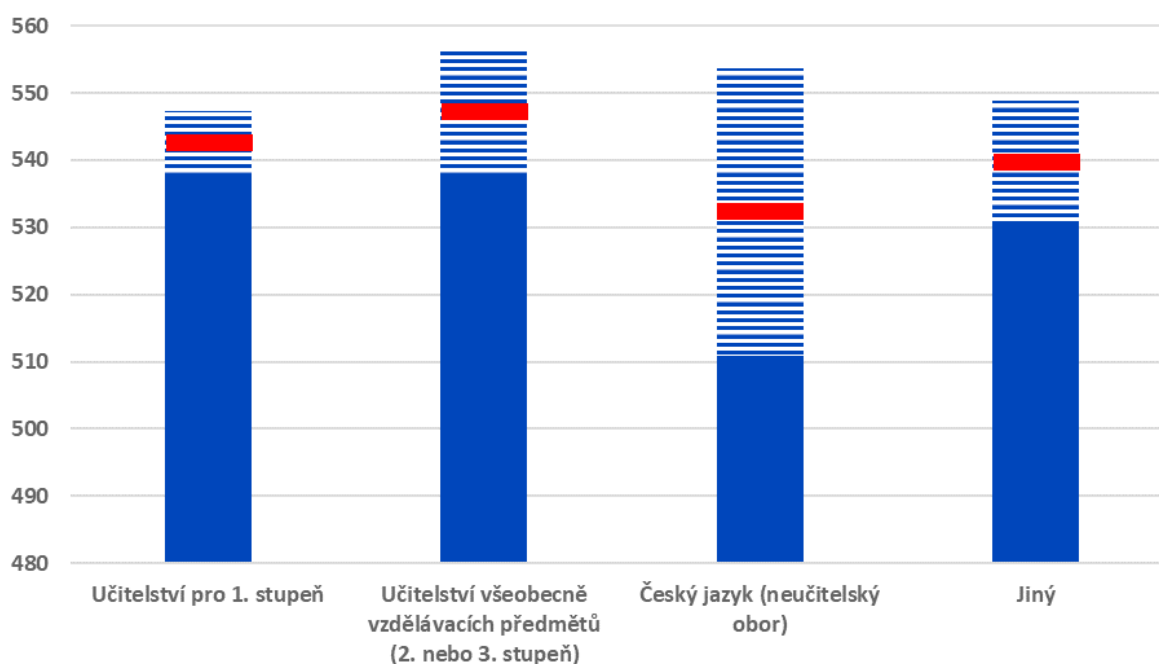
6.1

Výsledky analýzy

Už dřívější zjištění České školní inspekce poukazovala na potenciální vztah mezi specializací (aprobací) učitele a výsledným skóre žáka v testech mezinárodních šetření jako PISA či TIMSS, přičemž žáci, které učili učitelé se specializací pro výuku matematiky či přírodních věd (při studiích byl daný předmět jejich hlavním oborem), dosahovali statisticky významně vyššího skóre než žáci, které učili učitelé jiných oborů či učitelé bez užší specializace. Jak ukazuje graf č. 22, předpokládaný vztah pro čtenářskou gramotnost dle šetření PIRLS 2016 neplatí. Jednotlivé kategorie od sebe nelze statisticky odlišit.

Graf 22

Bodové skóre ze čtení dle hlavního studovaného oboru učitele žáků, PIRLS 2016

Poznámka: Zobrazeny průměrné hodnoty (červená linie) a konfidenční intervaly (pruhovaná oblast).

Podobně nelze statisticky prokázat, že by existoval významný rozdíl mezi žáky na základě toho, že byl při studiu jejich učitelů kladen důraz na některou z uvedených oblastí, jak ukazuje graf č. 23. Ve vztahu ke skóre žáků z testu čtenářské gramotnosti je irelevantní, zda byl učitel při svých studiích zaměřený na český jazyk obecně, či na literaturu, metodiku a didaktiku čtení, teorii čtení apod. Uvedená zjištění tak podporují ve výuce čtení důležitost učitele spíše z hlediska reálné schopnosti práce s žáky (profesních kompetencí) než z hlediska jeho formální aproby.

35 Podrobněji k učitelským metodám, které rozvíjejí čtenářskou gramotnost, viz např. Wildová 2012.